

DIRVA

THE FIELD

Nr. 17
Vasaris-Febr. 27, 1958
Cleveland, Ohio

LIETUVOS NAUJIENŲ ATRANKA

Tik svajonė ketvertui metų

Partija planuoja, kad per ateinančius ketverius metus Lietuvos kolchozai turėtų turėti po 20-25 karves kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų. Tai būtų maždaug tokia norma, kiek Lietuvoje ūkininkai paprastai laikydavo karvių. Dabar kolchozai turi 5-6 karves 100-ai ha.

Didinti bandą skatinama iš savų rezervų ir... perkant prieauglį iš kolūkiečių (XX amžiaus baudžiauninkų). Šie skatinami parduoti kolchozams savo gyvulių prieauglį išsimokėtinai: kolchozai neturi pinigų gyvulių bandai didinti. Nenuostabu, nes, anot skelbiamų 1957 metų kolchozinių ūkininkavimo rezultatų, jų bruto pajamos iš vieno hektaro buvusios vidutiniškai tik 315 rublių. Tai atitinka apie 30 lietuviškų litų. Tiek vidutiniškai Lietuvoje žemės ūkis 1939 metais davė grynų pelno, o bruto pajamos buvo 223 litai (daugiau kaip septynis kartus didesnis).

1956 metais kolchozų bruto pajamų vidurkis buvo tik 195 rubliai iš ha. Atskiruose rajonuose tos pajamos neviršėdos. Marijampolės (Kapsuko) rajono pajamų vidurkis 1957 metais iš ha — 782 rb., Linkuvos — 730, Pasvalio — 635, Joniškio — 641, Šakių — 576, Pakruojos — 530, Švenčionių — 507. Taigi net paties geriausio rajono kolchozai pasiekė vos apie trečdali vidutinių savarankaus Lietuvos ūkininko pajamų. Užtat kituose rajonuose vidutinės pajamos iš ha nurodomos ir tokios: Kaišiadorių — 160 rublių, Varnių ir Pakrės — 140, Dusetų — 133, Daugų — 132, o Šilalės — 113. Čia vieno hektaro metinių pajamų mažoka porai kaklaraiščių nusipirkti.

Sniekus pastebėjo, kad net ir kolchozų milijonierių vidutinės pajamos iš hektaro dažnai esančios mažesnės, negu vidurkis, todėl milijonieriais vadinimasis nevisada pateisinąs pasididžiavimą.

MAZA NAUJIENŲ NAUJAM CK

Pastarasis (X-sis) LKP suvažiavimas neįsėję į vietinę partijos vadovybę jokių žymesnių pakeitimų. Centro komitetas, kaip paprastai, padidintas: vietoj būvusių 99 narių dabar jis sudarytas jau iš 118 narių. Iš jų 80 liko seni, 38 pakilo į narius iš kandidatų arba iš dar žemiau. Kai kurie iš 19 iškritusių tapo perkelti į kandidatus, kiti visai išnyko iš vadovybės. Išnykusių tarpe ryškesni vardai yra šie: Afoninas, buvęs CK sekretorius, pernai vasarą atšauktas į Maskvą; Bacharovas, ilgą laiką buvęs Lietuvoje vyriausias prokuroras, irgi atšauktas į Rusiją; Petrovas, ilgą laiką buvęs Valst. plano komisijos pirmininkas, taip pat atšauktas.

P. A. Levickis, prieš dvejus metus iš nežinios išdygęs šumausko pavaduotojas, nors iš biuro ir iškrito, centro komitete pasiliko.

Bendrai imant, centro komitete padidėjo lietuviškų pavardžių nuosimtis: buvo apie 61%, dabar jau apie 80%.

CK kandidatų sąrašas dar labiau pasikeitė, nes skaičius irgi padidintas iš 40 į 51, be to dalis kandidatų pakilo į tikruosius narius, kiti iškrito. Tarp naujųjų CK kandidatų nėra nei vienos žinomos pavardės, išskyrus

nebent du rašytojus — Jonyną ir Baltušį.

Žinomesni nauji CK nariai yra naujasis kultūros ministras J. Banaitis ir Politechnikos instituto direktorius prof. K. Baršauskas.

PREKYBA SU UŽSIENIAIS

Šįmet per Liet. kooperatyvų sąjungos kontorą numatoma parduoti užsienius Lietuvos maisto gaminius už 60 milijonų rublių (t. y., maždaug už 6 milijonus litų).

1938 metais Lietuvos "Pieno-centras" vien kiaušinių pardavė už užsienius už 7.8 milijonus litų. Sviesto tais metais eksportuota už 48 mil. litų, mėsos — už 36.

Dabar iš Lietuvos žada eksportuoti 500 tonų obuolių, 300 tonų jautienos taukų, 120,000 indelių spanguolių, pusę milijono dežučių žuvų, pusmilijonų gyvų vėžių (daugiausiai į Čekoslovakiją ir Vokietijos sov. zoną), o užsieniuose (tarp kitų ir Anglijoje, pirkia audinių, batų, motociklų, siuvamų mašinų, dizelinių variklių, elektrinių ir t.t. — už 75 milijonus rublių...

Valdžios partijos pustrėčio nuosimnio

Dešimtajame partijos suvažiavime Vilniuje buvo paskelbta, kad Lietuvoje dabar yra 38,372 komunistai ir 6,449 kandidatai, iš viso — 44,821. Prieš dvejus metus narių ir kandidatų skaičius buvo sakytas 38,087. Taigi dvejų metų prieauglis — 6,734.

Pereitą pavasarį turinčių balsavimo teisę Lietuvoje buvo skaičiuojama 1,704,692. Taigi partiečių skaičius sudaro 2.63% visų turinčių teisę balsuoti. Nėra abejojimo, kad partijos "ateivių" yra tirščiau, negu gyventojų tarpe.

"Pensijos"

Partijos suvažiavimui Sniečkus paskelbė, kad 1957 metais Lietuvoje buvo 83,000 pensininkų, ir čia pat prikišo, kad "buržuaziniai laikais" buvo tik 6,400 pensijas gaunančių. Bet čia pat pasakė, kad pensininkams per

metus išmokėta 180 milijonų rublių. Vadinasi, vidutinė pensija yra apie 180 rublių per mėnesį, arba 6 rubliai dienai — pakanka dviem kartam skurdžiai pavalgyti, jei nepaliksi pastogei ir aprangai. Yra pensijų, siekiančių 8-900 rublių per mėnesį, tad turi būti ir mažesnių "pensijų" kaip 180 per mėnesį.

Atlyginimų paklėjimas

Iš atlyginimų paklėjų Lietuvos gyventojai (vietiniai ir atėję) 1957 metais laimėjo 20 milijonų rublių. Iš atlyginimų Lietuvoje dabar gyvena apie 520,000 žmonių. Tai vidutiniškai padidino išėjo po apie 38 rublius per metus.

TAUTINIŲ ORGANIZACIJŲ PASITARIMAS CHICAGOJE

Amėrikos Lietuvių Tautinės Sąjungos centro valdybos iniciatyva vasario mėn. 23 d. Chicagoje įvyko tautinių organizacijų pirmininkų ir tautinių laikraščių atstovų pasitarimas, kuriame dalyvavo 16 atstovų. Buvo atstovaujama: Amerikos Lietuvių Tautinė Sąjunga, Lietuvių Tautinis Sąjūdis, Lietuvių Tautinis Akademinis Sambūris, Laisvės Kovotojai, Lietuvių Atgimimo Sąjūdis, Rezistencinis Sambūris, Dirva, Laisvoji Lietuva, Margutis ir Vienių.

Pasitarimas praėjo labai darbingoje nuotaikoje, pritaręs šaukiamam tautinių organizacijų kongresui New Yorke, jo reikalus aptaręs ir paruošiamiesiems darbams atlikti išrinkęs specialią komisiją, į kurią įeina Tautinės Sąjungos, Tautinio Sąjūdžio ir Rezistencinio Sąjūdžio atstovai: Inž. E. Bartkus, Dr. S. Stankus ir J. Budrikis.

TRADICIJAS SULAUŽIUSI LIETUVAITĖ

"Los Angeles Examiner" vasario 24 d. įsidėjo Nidos Balsey's nuotrauką ir straipsnį, kuriame sakoma, kad ši lietuvaitė sulaužė Los Angeles State College tradicijas, nes:

Vaidai iš Kanados kalnų, netoli Montrealio, kur jaunimas praleidžia savaitgalius iškilo su pašliužomis.

ji yra pirmoji ir vienintelė mergina tarp 450 studentų, pasirinkusi studijuoti inžineriją; jos mokslo pažymiai yra žymiai geresni už kitų studentų, nors ji yra keleriais metais jaunesnė už kitus;

studijas baigs, būdama 19 metų, kai daugumas studentų jas baigia 21-24 m. amžiaus.

Straipsnyje pažymima, kad Nida yra gimusi Lietuvoje ir prieš aštuonerius metus atvykusi su tėvais į JAV, kai tuo tarpu kita Balsių šeimos dalis vis dar tebėra už geležinės uždangos.

DAUGIAUSIA BALSŲ GAVO M. KATILISKIS

LRŠ 1957 metų premijos balsų tikrinimo komisija (J. Vaičiūnė, St. Tamulaitis ir Alb. Valentinas) vasario 23 d. posėdyje patikrino rašytojų atsiųstuosius balsavimo vokus, kurių gauta 56. M. Katiliskio Miškais ateina ruduo gavo 22 balsus, Gr. Tulauskaitės Rugsėjo žvaigždės 10 balsų, M. Vaitkaus Mistiniame sode 7 balsus, A. Barono Mėnėsienė 4, K. Barėno Karališka diena 4, J. Aisčio Kristaliniam karste 3, I. Joerg Taika ateina į slėnį 1, B. Pavabalo Vizijos prie televizijos 1, J. Tininio Sužadėtinė 1; 3 balsai buvo tušti.

Kadangi nė viena knyga negavo reikiamos absoliutinės balsų daugumos, tai dvi daugiausia balsų gavusios knygos skiriamos perbalsuoti: M. Katiliskio Miškais ateina ruduo ir Gr. Tulauskaitės Rugsėjo žvaigždės. Antrojo balsavimo terminas baigiasi kovo 21 d.

VISAM PASAULY

• JAV darbo statistikos biuro žiniomis, pragyvenimo išlaidos sausio mėnesį vėl pakilo, nepaisant nedarbo ir ūkinio atoslūgio.

• JAV aviacijos tyrinėjimų programos viršininkas prašė kongresą paskubinti raketos į mėnulį iššovimo programą, kad rusai vėl neaplenktų amerikiečių. Aviacija, jei tik gautų leidimą, galėtų pirmąjį bandymą įvykdyti dar šiais metais.

• Vengrų komunistinės spaudos pranešimais, rusai pradėję atitraukti dalį kariuomenės, kuri 1956 m. buvo atsiųsta sukilimui užgniaužti. Sausio 6 d. rusai pasižadėjo iš Vengrijos atitraukti 17,000 karių. Tačiau, Vakarų šaltinių duomenimis, Vengrijoje liks dar tarp 60,000 ir 80,000 kariuomenės, ir to skaičiaus daugiau, negu pakanka kraštui kontroliuoti.

• Explorer, amerikinio žemės satelito, radijo siųstuvas, kuris buvo nutilęs vasario 12 d., staugia vėl pradėjo veikti. Mokslininkai spėja, kad jis buvo nutilęs dėl klimatinio orų erdvės sąlygų.

• Buv. Vak. Vokietijos ambasadorius Britanijai Dr. Hans Schlange-Schoeninger paskelbė straipsnį, kuriame siūlo amerikiečiams atitraukti savo įgulas iš Vokietijos, jas paliekant Vakarų Europoje, — tada, esą, Vokietija taptų tiltu tarp Rytų ir Vakarų.

• JAV ir Britanijos pasirašytoje sutartyje dėl raketinių bazių steigimo Anglijoje, numatoma, kad dar šiais metais busiančios įsteigtos 4 bazės, turinčios po 15 Thor raketų, kuriomis galima pasiekti svarbiuosius taikinius Rusijoje.

San Francisco miestas, kur 138 suaugusiems asmenims išpuola po vieną karčiamą, pradeda "karą" prieš girtuokliavimą...

ITALŲ SPAUDA LIETUVOS REIKALU

Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 40 metų sukakties proga, viename didžiausių Romos dienraščių "Il Giornale d'Italia" buvo paskelbtas Luigi Sturzo, krikščionių demokratų partijos Italijoje steigėjo ir šiuo metu vieno žinomiausių publicistų, straipsnis pavadintas "Baltijos Valsybės". Straipsnyje autorius duoda trumpą apžvalgą Lietuvos valstybės kūrimosi, jos vystymosi ir galop sovietų okupacijos. Toliau jis pabrėžia, kad sovietai savo vienišais smurto aktais nėra įgavę jokių teisių į Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes ir todėl po karo sąjungininkai būtų turėję pripažinti specialiam protokole Lietuvos teises į nepriklausomybę ir atstatyti jos suverenumą.

Lietuvos diplomatai, tęsia au-

torius, kurie karo metu ir po karo niekuomet nenustojo eiti savo pareigų, gali šiandien kalbėti krašto vardu. Straipsnyje toliau nagrinėjamos išsilausvimo galimybės ir pastebima, kad susidariusi padėtis buvo dalinai išsąauka Roosevelto ir Churchillio anksčiau padarytų politinių klaidų.

Straipsnis baigiamas šiais žodžiais: "Negalima, kad tarptautinės taikos sistemoje civilizuotoms tautoms, su garbinga praeitimi, savąja kalba, kultūra ir tradicija, būtų paneigta galimybė grįžti į nepriklausomybę; negalima, kad jos liktų išbrauktos iš tarptautinių politinių žemėlapių, atskirtos nuo tautų šeimos, laikomos vergijoj, primestame svetimame režime, persekiojamos savo tikyboje, atskirtos nuo savo kultūrinės tradicijos, be vilties atgauti individualinę ir tautinę laisvę; viskas tas nėra ir neturi būt galima".

Šis straipsnis yra dar vienas įrodymas tos gilių simpatijų, kurių Luigi Sturzo visuomet rodė Lietuvai. Jam tad lietuviškoji visuomenė yra nepaprastai dėkinga. Už šio straipsnio pasirodymą tenka taip pat nuširdžiai padėkoti min. Di Giura, buv. Italijos pasiuntiniui Lietuvoje ir dabartiniam Lietuvos Draugų D-jos Pirmininkui, kuris dar prieš Vasario 16 prašė autoriaus parašyti apie Lietuvą ir įteikė jam Diplomatinijos šefo bei Pasiuntinybės prie Šv. Sosto paruoštą medžiagą.

Paminėtinas taip pat yra socialdemokratų partijos organe "La Giustizia" pasirodęs ilgas straipsnis apie Lietuvą, kuriame tarp kitko rašoma, kad 1918 metais atstatytoji Baltijos valstybių nepriklausomybė buvo taip pat didelis laimėjimas visai Europai, tuo tarpu kai šios valstybių okupacija buvo visos Europos pralaimėjimas.

Lakūnas D. Farrell, kuris 7 dienas uždaroj bandymų kabinoj "skrido" į mėnulį, bandymą gerai atlaikęs, sveikinamas senatoriaus L. Johnson.

MIN. ST. LOZORAČIO RAŠTAS JT GEN. SEKRETORIUI

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 40 metų sukakties proga Lietuvos Diplomatinijos šefas, min. S. Lozoraitis, kreipėsi į Jungtinių Tautų generalinį sekretorių, pareiškdamas, kad lietuvių tauta niekuomet nėra atsisakiusi savo suvereninių teisių, ir prašydamas, kad JTO nariai nesimtyt jokių žingsnių, kurie galėtų toms teisėms pakenkti.

Ta pačia proga buvo nusiųsta nota ir Italijos Užsienio Reikalų ministeriui, kurioje šalia protestų dėl sovietų okupacijos ir padėkos už italų vyriausybės palankumą lietuvių reikalams, prašoma ir toliau remti Lietuvos bylą. Panašaus turinio notą įteikė Šventajam Sostui Lietuvos pasiuntinys min. S. Girdvainis.

Nepriklausomybės sukaktis buvo atžymėta specialiomis radijo transliacijomis. Italijos radijofonas perdavė turiningą ir plačią lietuvių dainų programą bei trumpą Lietuvos istorijos apžvalgą, skirtą italų klausytojams. Romos trumpųjų bangų siųstuvas, tos pačios dienos vakare, davė dr. J. Gailiaus paruoštą specialią programą į Lietuvą. Taip pat ir Vatikano radijas atžymėjo šią sukaktį ilgą ir gražią programą, kurios metu buvo transliuotos min. S. Girdvainio ir vysk. V. Padolskio kalbos.

Lietuvos Pasiuntinybė prie Šv. Sosto, bendradarbiaudama su min. Di Giura, Lietuvos Draugų Draugijos Pirmininku, nusiuntė keliems šimtams visos Italijos laikraščių ir žurnalų laiška, kuriame prašoma remti tiek Lietuvos, tiek visų kitų okupuotų kraštų laisvės bylą. Prie laiško buvo pridėta plati dokumentacija apie Lietuvą. Specialus komunikatas buvo perduotas visoms žinių agentūroms. Šalia to informacinė medžiaga apie Lietuvą ir jos kovą už laisvę buvo nusiųsta visam Romoje esančiam diplomatiniam korpusui bei italų ir egzilų politikų veikėjams.

Šalia kitų laikraščių, kurie paminėjo Lietuvos nepriklausomybės sukaktį, reikia ypač išskirti Vatikano dienraštį "L'Osservatore Romano" ir Romoje einantį amerikiečių dienraštį "The Rome Daily American", kuriame buvo įdėtas visas JTO nusiųsto laiško tekstas ir labai šilti simpatijos žodžiai Lietuvai. Straipsnis buvo papuoštas dideliu Vyčio ženklu.

Vasario 16 proga Lietuvos Pasiuntinybė prie Šv. Sosto sveikino aukštieji Vatikano pareigūnai ir visas diplomatinis korpusas.

Pavakary Pasiuntinybėje įvyko priėmimas lietuvių kolonijos nariams.

KONFERENCIJOS IR DERYBOS

Washingtono prasidėjo nepaprastoji abiejų partijų atstovų konferencija užsienių pagalboms ir tautinio saugumo klausimais. Joje kalbėjo prez. Eisenhoweris, buv. prez. Trumanas, viceprez. Nixonas ir demokratų partijos lyderis Stevensonas pabrėžė pagalbą užsieniams būtinumą, kaip "geležinį JAV saugumo imperatyvą ir tikros taikos kūrimą."

Tunise prez. Bourguiba JAV pasekretoriui Murphy pabrėžė, kad didžioji problema, kurią pirmoje eilėje reikia išspręsti, yra karo Alžire klausimas.

Kuboje sukilėlių vadas F. Castro pasiūlė prezidentui Batistai baigti pilietinį karą, jei Kubos vyriausybė atitrauks savo kariuomenę iš turtingiausios ir didžiausios Kubos provincijos Oriente ir praves laisvus rinkimus, prižiūrimus JAV grupės.

Indonezijoje Pietinės Sumatos karinė vadovybė pasiskelbė neutralia Jakartos ir Pandango kivrė ir įspėjo ginklu atsakyianti j bet kurios pusės bandymus jos neutralumą pažeisti. Sukilėlių vyriausybė iš Pandango miesto pasitraukė į kalnus.

Peenemiundės baltieji pirštai

Didžiausias karo įvykis

Vertė L. S.

Ką veikia vokiečiai Peenemiundėje? Britų slaptajai žvalgybai kelis metus tai buvo paslaptimi. Kad anglai be jokių pastangų gavo į tai atsakymą — tą jie patys pavadino "didžiausiu antrajam Pasauliniam kare neišaiškintu įvykiu".

Sidney Cotton jaučia smarkiai plakančią širdį. Skubiai atplėšia voką ir motorų užesyje skaito. Rašte pranešama, kad nuo šio momento visiems privatiems užsieniečiams lėktuvams uždraudžiama skraidyti virš Vokietijos. Cottons "Lockheed" turi per 24 valandas kraštą aplėisti. Skridimo kelias yra nustatytas. Nukrypimas nuo jo reikštų apsaudymą iš priešlėktuvinės artilerijos. Gaunamas startui leidimas. Robert Niven paleidžia motorus. Nustatytas kursas, nustatytas aukštis. Tik ties vokiečių-olandų siena Cotton ir Niven atsikvėpia. Cotton rodo apačion. Ten matosi išplaukimui pasirengę vokiečių karo laivai...

Po poros dienų vokiečiai įgyjuoja Lenkijon. Dabar britų admiralitetui būtina reikalingos Vokietijos pakrančių oro nuotraukas. Pirmasis lordas, Winston Churchill, pasikviečia Winterbotham. Slaptosios žvalgybos karininkas daro savo pasiūlymus. Tačiau Anglija dar nekarauja.

Frederick Winterbotham vyksta į Heston aerodromą pas Sidney Cotton. Šis sutinka. Kaip ir paprastai jis skrenda kartu su Robert Niven. Skridimo tikslas — Wilhelmshaven. Tai pavojingas uždavinys. Jei juodu patektų į vokiečių rankas, be abejo, būtų sušaudyti, nes jų veiksmas yra prieš karo teisės nuostatus. Tačiau nuotraukas pasiseka padaryti prieš nepastebėjus. Jau sekančią dieną Anglija paskelbia Vokietijai karą.

Po dviejų savaitų Londone jauna anglė apsivelka Moterų Pagalbinio Korpo uniformą. Ji pradeda dirbti telegrafiste bombonešių komandos vyriausioje būstinėje. Jos vardas: Miss Contace Babbington Smith.

Tuščios vaizduotės padaras

Taigi Cotton "misija" Peenemiunden nepasisekė. Majoras Sandys piktas uždengia ploną, vien netiksliais spėjimais užpildytą, bylą. Prasidėjęs karas sugriovė jo visus apskaičiavimus. Peenemiundes oro nuotraukos būtų buvę svarbios kortos jo rankose. Aukštuose britų kariuomenės štabuose vis dar yra daug abejojančių. Jiems vokiečių slaptųjų ginklų tyrimo ir gamybos centras Usedom saloje tėra tuščios vaizduotės padaras.

Anglijos slaptosios žvalgybos štabe, kuriam priklauso Duncan Sandys, dirba jaunas astrofizikas Dr. V. R. Jones. Taip kaip Sandys, ir jis yra įsitikinęs, kad vokiečiai tame slaptame tyrimo centre dirba prie tolimo veikimo raketų išvystymo. Jis su įdomumu sekė jų mokslinius straipsnius šia tema jau Aberdeeno universitete. Reikšmingiausia buvo Werner von Braun dizertacija apie "skystų kuru varomas raketas". Tačiau paskutiniųjų kelių metų bėgyje jokia nauja žinia nepasiekė Anglijos.

Kiek toliau jie yra dabar ten pažengę? — galvoja Jones. — Mes turime įsumgeluoti Peenemiunden savo patikėtinius. — Britų slaptosios žvalgybos centro štabe — Whitehall Sandys ir Jones tyrinėja Europos agentų paskirstymo planą. Geriausias iš Prancūzijos. Tačiau prieš tai, negu per Paryžiaus patikėtinių užmezgamas kontaktas, ant Sandys rašomojo stalo atsiranda sensacingas laiškas. Tik kelios eilutės iš Norvegijos. Susijaudinęs Sandys duoda skaityti savo kolegai Dr. Jones dešifruotą tekstą: "Siunčiu su specialiu pasiuntiniu svarbius davinius apie Peenemiundę. MA 2, Oslo".

Tamsa slenka ramia Baltijos jūra. Ji pasiekia Usedom salą ir greitai paslepia kariuomenės bandymo stoties rajoną Peenemiundėje. Mokslininkai ir technikai dar dirba, tačiau joks šviesos spindulys neprasiskverbia iš laboratorijų ir dirbtuvių. Viskas stropiai užtemdyta. Vienas iš profesorių atsiprašo savo kolegas. Jis nori baigti darbą: jam skaudanti galva. Vis ta senoji migrena.

Pasiekęs gyvenamąjį baraką profesorius stipriai užtemdo savo kambarėlio langą. Stropiai patikrina ar veltinio juostos pilnai prigulusios. Jis žvelgia į laikrodį. Jam laikas! Skubiai išima iš spintos ryšulį antklodžių. Trys ar keturios jų susiūtos viena ant kitos. Jis pakiaš galus po matracu, pasiima savo stiprų radijo aparatą ir palenda po antklodėmis.

Profesorius įtemptai klausosi. Jis sukinėja ir ieško. Aparatė švilpia, knaksti, pavieniai žodžiai, pavieniai muzikos tonai. Čia turi būti. 464m/647kHz, britų siųstuvų vokiečių kalba. Priešo siųstuvai! Ar ir šandien pasigirs aštuoni pianino taktai iš Haydeno "La Roxelane"? Iki šiol tai buvo radijo BBC signalas vokiškai programai.

Tačiau tuoj pat turėtų pasigirsti ir kitas signalas. Taip buvo laišku sutaręs vokiečių profesorius su anglais. Ir iš tikrųjų, — štai ateina sutartas ženklas. Vyras po antklodėmis girdi visai aiškiai. Porą kartų anglai pakartoja naująjį signalą. Profesorius Peenemiundėje žino: jo pirmasis laiškas pasiekė konter-admirolą H. Boyce, laivyno attache pavaduotoją Oslo mieste. Sutartas to patvirtinimo signalas per radiją, taip kaip vokiečiai pasiūlė, buvo perduotas minutės tikslumu.

Vyriškis išlipa iš lovos, sutvarko anklodę, pastato radiją senojon vieton ir pradeda rašyti mašinėle. Kiekvieną kartą, kai jis ima naują ploną oro pašto popieriaus lapą, sudegina atitinkamą užrašų dalį. Laikas nuo laiko nuvalo mašinėlės raides specialia gumos pavidalo mase, kad niekas negalėtų įrodyti, kaip dažnai kuri raidė buvo panaudota.

Profesorius rašo viską, ką jis žino. Tačiau kodėl jis tai daro? Anglai jo nepapirko. Jie net nepajįsta jo. Jis kreipėsi į juos, pasiūlydamas sekančiame laiške viską papasakoti, kas jam žinoma apie slaptųjų ginklų programą. Už to slepiasi — ir tai yra vienintelis faktas — nusivylimas hitleriškąja Vokietija.

Jis dirba Peenemiundėje prie radaro sistemos aparatų išvystymo. Tiksliai aprašo visas smulkenas Y-aparatų, kuris skiriamas aviacijos nakties puolimams. Tuo jis suteikia anglams svarbius davinius, patobulinimui jų pačių Rotterdam — instrumentui, kurio pagalba, taip tiksliai vėliau Vokietijoje krenta bombų kilimai. Be to, vokiečiai aprašo bandymo stotį didžiosiomis raketoms ir turbinos varomą, savarankiškai skrendančią bombą.

Šis laiškas su formulėmis, matematiškais daviniais, piešiniais, staiga nuplėšia uždanga nuo vokiečių slaptųjų ginklų. Šiuo keliu britai gavo patikimas informacijas, už kurias jie būtų mielai sumokėję milijonus. Bet tai nekainavo jiems nei vieno peno.

BEST WISHES
To All The Lithuanian People
On Your National Holiday

RAY T. MILLER JR.

CANDIDATE FOR

STATE SENATOR

4 YEAR TERM

DEMOCRATIC PRIMARY MAY 6, 1958

Lietuvybės būklė Brazilijoje

Zenonas Bačelis, mūsų bendradarbis Brazilijoje

II
Vienas čia gyvenęs poetas-vissuomenininkas JAV lietuvių spaudoje Brazilijos lietuvių koloniją pavadino lietuviybės kapinynu. Tai, žinoma, perdėta ir iš to nereikia daryti išvados, kad čia jau iš viso nebėra lietuvių. Bet dar labiau nutolsta nuo tikrovės tie, kurie, atvykę čion trumpam vizitui, išsiveža įspūdį, kad Brazilijos lietuviai yra veiklūs, ir lietuviybė čia klesti. Tai panašu įspūdžiui, kurį išsiveža užsieniečiai iš Sov. S-gos, pamatę tik tai, ką propagandistai jiems parodė. Brazilijos lietuviai irgi turi ką parodyti. Jie turi savo spaudą, keletą organi-

zacijų, ruošia koncertus, vaidinimus, parodas, minėjimus ir kt. Tačiau, giliau pažvelgus, įspūdis yra kitas. Kokia yra dabar spaudos būklė? 1947 m. pasirodė pirmasis pokarinis lietuvių laikraštis "Žinios". Prieš keletą metų jis buvo vieneriems metams sustojęs, vėliau, remėjų atnaujintas ir palaikomas, išsilaikė iki praėjusių metų savaitinių, vėliau dvisavaitinių, tačiau, vietoj šventus jo 10 metų sukaktį, teko jį palaidoti. Jo vietą norima užpildyti mėnesiniu žurnalu, kurių čia lietuviai lig šiol neturėjo, bet kolonijos lietuviai jam lemia pirmą turą savo spaudą, keletą organi-

Oficialioje Royal Air Force karo istorijoje šis vokiečių mokslininko išdavikiškas laiškas yra pažymėtas kaip "Pranešimas iš Oslo". Idomu, kad profesorius sugėbėjo pašalinti visus pėdsakus. Jo vardas niekad nepaaiškėjo, — jo nežinojo ir anglai! Alijantų karo vadovybės nuomone, tai buvo "didžiausias neišaiškintas II-jo Pasaulinio karo įvykis".

Winston Churchill rašo: "To atsitiktinumo dėka mums pavyko vokiečių tyrimus Peenemiundėje žymiai užtepti!"
(Bus daugiau)

TIKRAI SKAIDRUS TAIP, KAIP
SKAIDRUS STROH'S
STIKLAS...

STROH'S ALUS

yra lengvesnis, šviesesnis, daugiau gaivinantis,
nes jis yra ugnim verdamas prie 2000 laipsnių!

Pirmas paragavimas jums pasakys... jūs niekad neragavot tokio alaus, kaip Stroh's. Ir jūsų paragavimas bus teisingas, nes joks kitas alus nėra daromas kaip Stroh's. Tai verdamas alus. Pabandykite Stroh's. Jis jums patiks. Buteliuose, 12 uncijų dėžutėse ar bare!

Jums patiks

UŽ VIETINIS KAINAS!

Stroh's

Šviesesnis!

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Mich.

BOSTON

LAISVĖS VARPO MECENATO
PETRO VAICIONO
PAGERBIMAS

Naujosios Anglijos Lietuvių kultūrinė radijo programa "Laisvės Varpas", veikianti jau 4 metus, yra nekomercinė, tautinė, kultūrinė radijo programa, kuri gaivina lietuvių dvasią, žadina tėvynės meilę lietuvių širdyse. Ši radijo programa lietuviškosios visuomenės yra mėgiama, vertinama ir remiama.

Vienas žymiausių tos tautinės, kultūrinės radijo programos remėjų yra Petras Vaičiūnas, kuris yra jau paaugkęs Laisvės Vapo radijo programai 500 dolerių ir be to kasmet apmoka Lietuvos Nepriklausomybės šventės radijo programos išlaidas. Tas susipratęs senosios kartos lietuvis. Petras Vaičiūnas ateityje yra pasižadėjęs reguliariai remti Laisvės Varpo programą.

Laisvės Varpo vadovybė, vertindama Petrą Vaičiūną, suteiktą jam mecenato vardą. Ta progą kovo mėn. 2 d. 5 val. po pietų, Lietuvių Tautinės Sąjungos namuose, 484 E. 4 St., So. Bostone, rengiamas banketas jam pagerbti.

Lietuviškoji visuomenė maloniai kviečiama šiame mecenato Petro Vaičiūno pagerbimo bankete dalyvauti.

J. Gedmintas,
Laisvės Varpo Valdybos sekretorius

LAISKAS REDAKCIJAI

Gerbiamas Redaktorium,

Nežinau, ar kas atkreipė Jūsų dėmesį į klaidingą informaciją straipsnyje "Dr. J. Basanavičius tebera gyvas ne tik mums, bet ir svetimuose", autorė Emilija Čekienė, Dirva Nr. 13, 58, kur pasakyta taip: "Medicinos srity dr. J. Basanavičius pasižymėjo, atraddamas 1883 m. choleros vibrioną Indijoje. O 1890 m. jis pagamino turberkulinius. Tai buvo nuostabus ir labai darbštus vyras. Jo pašto ženklas turi mot-oras ir saulė yra džiuvos priešai".

Šita ištrauka paimta iš biografijos Robert Koch (1843-1910) vokiečių gydytojo, bakteriologo, turberkuliozės, choleros ir kitų ligų bacilų sukėlėjų atradėjo, už ką jis gavo Nobelio premiją 1905 m. (Žr. Liet. Encikl. t. XII p. 179). Galbūt ir pašto ženklas su minėtu motto buvo išleistas R. Kocho garbei, nors ir Basanavičiui buvo išleistas pašto ženklas, bet ar ten buvo tas motto, tikrai nepažinau.

Autorė sako, kad žinias paėmė iš gydytojų žurnalo "The New York Physician and American Medicine" (1958 m. sausio mėn. Nr. 6). Tai rodo, kad Amerikos gydytojų žurnalas deda nepatikrintas, klaidingas žinias. Dr. Basanavičiui nėra reikalo puošti svetimais nuopelnais, jis nusipelnė lietuvių tautai, kaip mūsų atgimimo žadintojas ir tuo pasiliko nemirtingas.

Su pagarba
Dr. V. Terejonas

ja Vila Zelinoje, kurioje randasi prie lietuvių bažnyčios jų tvarkoma pradžios mokykla.

Tos mokyklos yra brazilškos ir jose nieko lietuviško nėra. Nebent tiek, kad jas lanko Vila Zelinoje gyvenančių lietuvių vaikai. Lituanistikos dalykų jose rasime tiek, kiek jų buvo minėta anksčiau, kalbant apie kun. Šeškevičiaus darbą lietuvių bei. Ligi jo atvykimo į Sao Paulį jose lietuvių buvo tik gal ketvirta dalis to, kas dabar daroma.

Pačios prancišketės prie to reikalo tepriseda tiek, kad jos, kaip lietuvis, nevaržo mokyklų patalpų naudojimo ir leidžia veikti Katalikų Bendruomenę daugiau, negu tai būtų leista kitose mokyklose su brazilų administracija.

(Bus daugiau)

brolijomis ir seserijomis apima apie 500 lietuvių. Bendruomenė yra ne tik gausiausia, bet ir veikliausia organizacija. Ji išlaiko vienintelį Brazilijoje lietuvių chorą, kuris gieda pamaldų metu ir pasirodo viešai ruošiamuose koncertuose, talkininkauja visų organizacijų ruošiamoms parodomis, minėjimams ir reprezentuoja lietuvišką dainą brazilų parengimuose, kuriuose tenka dalyvauti tautinėms mažumoms. Be choro pasirodymų, bendruomenė rengia vaidinimus ir organizuoja tautinius šokius.

Bendruomenės veikla ypatinai pagyvėjo, atvykus į parapiją jaunam ir energingam kun. Šeškevičiui. Jam atvykus, vėl prisidėjo vaikų katekizacija lietuvių kalba. Jis subūrė jaunimą ir ateitininkų organizaciją. Suorganizavo lietuvių kalbos bei lietuviškų dainų pamokas prie seselių Pranciškiečių gimnazijos bei mokyklos. Jo pastangomis, 20 metų praėjus nuo bažnyčios pastatymo, atsirado klebonija.

Antroji reikšmingesnė organizacija yra Brazilijos Lietuvių Sąjunga, kuri narių turi tik apie 50. Jos uždavinys — globoti buvusių lietuviškų mokyklų pastatus. Tos mokyklos buvo švietimo įstaigomis tik ligi Lietuvos okupacijos. Vėliau jose veikė brazilų mokyklos. Sąjunga duodavo tas patalpas nemokamai ir dar apmokėdavo brazilus mokytojus, nors lietuviški dalykai jose dėstomi nebuvo. Tik vakarais sąjungos pakviesti mokytojai dėsydavo lietuvių kalbos pamokas, į kurias susirinkdavo ligi 15 mokinių.

Kadangi mokykloms išlaikyti sąjunga turėjo sukelti lėšas iš lietuvių, o tose mokyklise nebuvo nieko lietuviško, pastaroji Sąjungos valdyba nuo tų mokyklų išlaikymo atsiskaitė. Lietuvių kalbos pamokos prie tų mokyklų, mokinių skaičių sumažėjus iki keleto, buvo nutrauktos. Šiuo metu tik vienoje mokykloje, prie kurios gyvena mokytojas, yra tęsiamos lietuvių kalbos pamokos keliems mokiniams, o kitos dvi mokyklos stovi tuščios.

Sąjunga kaltina tėvus, nesuinteresuotus vaikų į pamokas. Tėvai yra kalti, bet pamokų nutraukimas tuo negali būti pateisinamas. Praktika rodo, kad net ir be patalpų galima suorganizuoti vargo mokyklą, jeigu kuris nors įtakingas lietuvis ima veikti į tėvus. Vargo mokyklų pionierium reikia laikyti provizorių Juozą Lukoševičių, kuris pirmas tokią mokyklą įsteigė, subūrė keletą dešėčių vaikų ir išleido lietuvių kalbos vadovėlį "Tėvų kalba". Po jos atsirado dar dvi tokios vargo mokyklos.

Be minėtų abiejų organizacijų, yra dar trys, bet dvi jų teliko tik popieriuje, o trečioji visai nerodo jokios veiklos.

Ligi prieš porą metų visai nebuvo naudojami moderni priemonės radijas, kuriai nusamdyti reikia lėšų. Atvykus į Sao Paulį kun. Mikalauskui, tas reikalus pagerėjo. Jo iniciatyva buvo suorganizuotas pirmas lietuviškas radijo pusvalandis. Jam staiga mirus, šį reikalą tvarkyti pasiėmė kun. Ragažinskas, padedant nedideliu visuomenininkų kolektyvui. Tačiau tuojau pat atsirado antras radijo pusvalandis, kuris, pirmam nesustiprėjus, įnešė nesveikų varžybų. Antrasis pusvalandis dabar verčiasi veik išimtinai skelbimais, o pirmasis daugiau remėjų aukomis, kurios nėra gausios, ir todėl, norint išsilaikyti, teks ir jam daly programų užpildyti skelbimais.

Iš paviršiaus žiūrint, atrodo, kad Brazilijos lietuviai lietuviškai tiek pat dirba, kaip ir kitų kolonijų lietuviai. Tą įspūdį gali sustiprinti vietos ir užsienio spaudoje talpinamos išpūstos žinios. Pvz., prieš keletą metų viename JAV lietuvių laikraštyje buvo skelbiama, kad Sao Paulo lietuvių gimnazija ir pradžios mokykla turinčios 1250 mokinių. Turėta galvoje amerikiečių lietuvių seselių pranciškiečių suvaldžios ir savivaldybės pagalba pastatyta pranciškiečių gimnazi-

DIRVA

THE FIELD

Redakcijos ir administracijos adresas — DIRVA, 1272 East 71 St., Cleveland 3, Ohio. — Telefonas: Henderson 1-6344. Redaktorius Balys GAIDŽIONAS (buto telefonas: GL 1-3976).

Bendruomenė ir dalyvavimas jos vadovybės rinkimuose

STEPONAS NASVYTIS

Vasario 14 d. Draugo 38 n-ry atspausdinta Stasio Barzduko paskaita, skaityta Chicagos Apygardos LB apylinkių atstovų suvažiavime. Jis savo mintimis ir išvedžiojimais įdomi ir svarbi visiems lietuviams.

LB Centro V-bos pirmininkas sako: "Lietuvių Bendruomenės idėja yra didelė ir savo turiniu ir forma."

Juk kas iš tikrųjų gali būti didingesnis už pastangas sujungti visus lietuvius į vieną lietuvišką šeimą tautinio solidarumo ryšiais didiesiems tautiniams ir valstybiniais uždaviniais ir juos vykdyti aktyviu visų dalyvavimu per rinkinius organus.

Šito supratimas ar įsisąmoninimas turi vesti į Lietuvių Bendruomenės elgesį kiekvieną, kuriam nuosirdžiai rūpi ne tik tautinis mūsų išsilaikymas svetur, bet ir demokratinės minties bei demokratinių tradicijų skiepimas. Tai neįmanoma be atitinkamo organizuoto bendruomeninio gyvenimo. Ar tai įmanoma? Ryskinant šį klausimą, tenka jį išplėsti kitų klausimų eile, būtent, ar įmanoma visuotinė bendruomenė, apimanči visus lietuvius? Ar įmanoma visiems lietuviams bendri tautiniai tikslai ir uždaviniai? Ar įmanoma demokratinė vadovybė, išrenkama plačiąją demokratinių lietuvių rinkimų?

Atsakant neigiamai, reiktų sakyti su mintimi, kad svetur atsidūrusių lietuvių masės iš anksto, be pastangų ir be kovos, nurašomos į tautinius nuostolius: tegul jos išsisklaido, tegul prisitaiko prie sąlygų ir tegul dingsta, kaip kad jau yra mūsų dingę ne dešimtys, bet šimtai tūkstančių.

Atsakant teigiamai reikšima kartu mūsų pasisakymą už savo tautą kaip istorinį bei kultūrinį vienetą, reikšima mūsų tikėjimą savo tautos ateitimi bei išlikimu, reikšima sąmoningas organizuotas visų pastangas taip visuomeniškai bei kultūriškai tvarkytis, kad į tautinio gyvenimo tėkmę būtų įtraukta ko daugiausia lietuvių.

Šios Stasio Barzduko mintys yra vertos didelio dėmesio. Nors jas pareiškė niekad nebūti vėlu, bet juo labiau svarbu, kad jos pareikštos artėjant LB Tarybos narių rinkimams, kurie įvyksta balandžio mėnesį.

Idomių minčių St. Barzduko paskaitoje pareikšta ir daugiau, jas visas išsiaiškinti reiktų perspausdinti jo visą paskaitą, o tai užimtų daug vietos.

Turime sutikti su faktu, kad, nežinodami LB idėjos ir tikslų kilnumo ir svarbumo, ji vystosi iš lėto, nes šiai idėjai plėstis yra nemaža kliūtis. Tos kliūtys yra žinomos žmonėms, besisielojantiems LB reikalais. Jos nurodytos ir St. Barzduko paskaitoje:

"Lietuvių masių LB dar neturi, nes ir mūsų inteligentija nemaža dalimi jai abejinga, nerangė ir nepaslinki. Ne vienam net vadovaujančiam mūsų inteligentui Bendruomenė geriausiai atveju tėra tik iliuzija. Turime taip pat nemažai ir tų, kurie savo galvomis ir veikimu sustabarėję. Girdi iš seno turime savo draugijas, jų mums pakanka ir kokios ten naujos Bendruomenės, dar tremtinių atneštos, vi-

siškai mums nebereikia. Išsibarsčius, netausime, pasensime, išmirsime ir viskas bus baigta. O visuotiniai Bendruomenės rinkimai net kai kuriems dideliems mūsų demokratams tai tik "demokratijos parodija".

Bendruomenės idėjai įgyvendinti reikės daug pastangų ir laiko, ir St. Barzdukas sako: "Tai turės būti padaryta, nes to reikalauja ypač dvi aplinkybės:

1) jau nėra jokia paslaptis, kokia gresme pakimba ties mūsų jaunimo nutautimo pavojus.

2) dėl tarptautinės politikos vingių Lietuvos išlaisvinimo diena atitolsta. Tad, realiai padėtį vertinant, tik lietuvinis mūsų švietimo ir kultūrinio gyvenimo bei darbo suintensyvinimas bei deramas suorganizavimas tėra viena iš būsimųjų sąlygų savo tėvų išlaikytą Lietuvą. Tautos gyvybę perduoti ateities kartoms, kad amžinai gyventume (Liet. Charta). Ir šitai turi būti daroma visuotiniu mastu bei apimtimi. Taigi Lietuvių Bendruomenė stovi prieš didelius uždavinius ir rūpesčius. Ji turi atlikti visa tai, kas jai sunkioje padėty atsidūrusios Lietuvos Tautos ir likimo uždėdama: stovėti lietuvių išsilaikymo sargyboje. Laisva ir nepriklausoma Lietuva reikalinga gyviesiems, ne mirusioms dvasioms. Tai yra aukštesnysis įstatymas, kuriam turime nusilenkti visa kita: mūsų asmeninės ir sovietinės ambicijos, mūsų pavydas ir ežiškumas, mūsų tarpusavio antykyuose įsigalėjusios dėsiai — "žmogus žmogui ilkas". Iš tikrųjų turėtų būti gėda apie tai net kalbėti".

Mintys, kurias pasakė St. Barzdukas, be abejo, ateina ir kitiems galvojančiams ir grynoms sąžinės lietuviams. Bet jis jas gražiai išdėstė ir tvirtai logiškai sujungė. Juk tūkstančiai lietuvių tokių minčių vedami į Lietuvių Bendruomenę jau yra įsijungę.

Tremtiniai, atvykę į šį kraštą, ir pamatę liūdną lietuvių būklę, buvo linkę galvoti, kad dėl priauręnių kartų nutautėjimo karta yra tik tėvai, bet, eilę metų pagyvenę vaišingojo Dėdės Samo žemėje, mes įsitikinom, kad tai tiesa tik iš dalies. Nutautėjimo šaknys glūdi aplinkoje ir gyvenimo sąlygose, ir jos tokios stiprios, kad nei lietuviškos parapijos, nei visos kitos lietuviškos organizacijos nepajėgė ir nepajėgės mūsų priauręnių kartų nutautėjimui atsispirti. Tai visa neapjungia lietuvių į vieną stiprią organizaciją ir neapjungia.

Ar gali čia esančioji lietuviškoji spauda pavesti save vienos organizacijos vadovybei? Ji nors lietuviška, bet įvairiasrovė ir kovojanti savo tarpe už pirmavimą ir įtaką ją skaitančioje visuomenėje.

Lietuviškos parapijos priklauso dvasinei vyriausybei, savo vyskupijos vyskupui. Vyskupas jo žinioje esančias bažnyčias ir parapijas jungia į vieną kūną religiniais tikslais.

Kitos įvairios organizacijos, nors ir lietuviškos, be lietuvių tautinio savo specifinių tikslų ir uždavinių, jos turi ir savo organizacines ambicijas.

Ar įmanoma būtų sudaryti tam

visam vieną vadovybę nors ir su iškelta lietuviška vėliava? Žinoma, ne! Tai visa lieka ir liks tik atskiri padaliniai ir neapjungti, nors ir turi jie gerų norų išlaikyti lietuviybę šiame krašte, jie yra persilpnę tą uždavinį atlikti ir jo neatlikti ir neatliks.

Todėl ir gimė Lietuvių Bendruomenės idėja, kurios uždavinys, virtus kūnu apsaugoti lietuvių nuo nutautėjimo už Lietuvos ribų, emigracijoje ilgiems — ilgiems laikams. Ar tai įmanoma? Įmanoma! Tai tik pareina nuo mūsų susipratimo ir gerų norų. To gi mums lietuviams netrūko praeityje. Juk buvo atkovota nepriklausoma Lietuva. Ją gi atkovojome ne kiti, o mes patys. Nors mes čia esame ne Lietuvoje, o tremtyje ar emigracijoje, tačiau esame tokie patys lietuviai. Ir iš mūsų tereikalaujama labai maža, kad prisidėtumėm prie lietuvių išsilaikymo emigracijoje: priklausyti Lietuvių Bendruomenei sumokant jai solidarumo mokesčio

balandžio mėnesį.

NERVINGOS MUSĖS

Brooklyno socialdemokratų susirinkimo dalyvis vasario 20 dienos "Naujienose" rašo:

"Visuomeniški ir politiški neužaugo, demagogija besiverčia, pradėjo slykščia kampaniją prieš socialdemokratų, mat, K. Michelsonas prieš kelis metus įstojo į LSS Brooklyno kuopą nariu. "Kaikurių liet. išeivių spaudoj su K. Michelsono byla prasidėjo kampanija prieš socialdemokratų. Nūtarė tas žinias surinkti, kuo žeminamas ir šmeižiamas socialdemokratų vardas ir padaryti, reikalingi esant, reikiamas išvadas. Tokiems šmeižikams, žemažiūriams vėta prisiminti buvusią "lašinių skutimo" bylą, buvusio finansų ministerio Petruolio bylą, prel. kun. Olšausko, "Maisto" b-vės Lapėno ir kitų panašius".

Advokatas K. Michelsonas kaltinamas, kad, pasinaudodamas savo klientės pasitikėjimu, pasisavino jos viso gyvenimo santaupus — \$12,000.— Teismui priklauso spresti, ar jis kaltas, ar ne, bet visi New Yorko laikraščiai (ne "liet. išeivių") pranešė, jog jis prisipažinęs, kad pinigų pasisavino.

Lietuviškuose laikraščiuose tas dalykas vargu ar iš viso būtų buvęs paminėtas, jeigu ne Brooklyno socialdemokratų pastarusios dvejus metus trukęs

vieną kitą dolerį į metus! Mūsų čia daug tūkstančių. Įsijungdami į LB, mes sudarysime didžiulę moralinę ir materialinę jėgą mūsų jaunimui atsispirti prieš nutautėjimą.

Tai visa padarys LB narių išrinkti žmonės, mūsų pritariami ir padedami. Tačiau į LB Tarybą turi ateiti mūsų pastatyti kandidatai ir išrinkti žmonės, kurie galėtų ir sugebėtų pasiūlyti dirbti LB tikslams, kurie dieną ir naktį galvotų apie savo pasiūlytus prievoles, o ne per savo kadencijos metus kelis kartus atsilankytų į LB Tarybos posėdžius. Iš tokių Tarybos narių LB maža naudos.

Statydami į LB Tarybą kandidatus ir rinkdami, galvokime, ką statome kandidatais ir ką renkame.

Biblijo Loto istorija mums rodo, kad už vieną gerą žmogų Dievas yra linkęs toleruoti daug blogų žmonių arba, kitaip sakant, vienas sumanus veiklus žmogus organizacijoje atstoja daugelį ar net daugybę paprastų.

LB veiklių žmonių mes jau turime, bet jų dar permaža. Visi išrinkti Tarybos nariai turi būti veiklūs, nes jų renkama nedaug, tik 20!

Visų LB narių pareiga dauginti skaičiumi šią organizaciją ir daryti ją gyvesnę ir veiklesnę. Taip elgiantis LB rnkitiems organams ir nariams, bus pasiektas LB tikslas.

Rinkimai į LB Tarybą įvyks

balandžio mėnesį.

spyrimasis K. Michelsoną būtinai įvesti į N. Y. Lietuvių Tarybą.

Tam užsimojimui pasipriešino A. L. Tautinė Sajungos atstovai (išskyrus vieną, kuris dėl nesolidarizavimo su ALTS skyrių nusistatymu nebegavo įgaliojimo atstovauti ALTS). Jie priešinosi ne dėl kalbamojo K. Michelsono pasielgimo su kliente, o dėl jo kadai viešai pareikšto nusistatymo už bolševikinę okupaciją Lietuvoje, kod jį to savo nusistatymo deramai neatšaukė. Vietoj atšaukimo, Michelsonas ir kaimiečiai kiti Brooklyno socialdemokratų išskolė ir apšmeižė tautininkus apskritai ir paskirus Brooklyne gyvenančius ALTS narius specialiai.

Dėl to N. Y. Lietuvių Taryboje kilo nesupratimų, kurie ligi šiol tebėra nebaigti (ALTS toje Taryboje dar neatstovaujama). Kai amerikiečių laikraščiai paskelbė apie adv. K. Michelsono suėmimą ir jam bylos iškilimą, visos ginės atsidūrė naujojo šviešo. K. Michelsonas Brooklyno socialdemokratų tuo būdu įvėlė į nemalonią padėtį. Už tai niekas socialdemokratų nekaltina, tik, suprantama, nurodo, kad jeigu niekas nebūtų pasipriešinęs, tai jie ir Tarybą būtų įtraukę į tą patį nemalonumą.

Išvada turėtų būti aiški: išsi-

Tuo pačiu laiku, kai J. J. Bačiūnas šventė 50 metų lietuviškos spaudos darbo sukaktį, tokią pat sukaktį atšventė ir dar du JAV lietuviai, spaudos darbo talkininkai — p. Katkevičienė iš Chicagos ir J. Šliburis iš Baltimorės.

virtą košę, jei neskani, verčiau tylomis kaip nors sudoroti, ir nėra ko jai į šalį taškytis.

Iš Toronto tose pačiose "Naujienose" pasakoja:

"...CCF kandidatas dr. Ancevičius surinko [perituose rinkimuose] 4,500, nežiūrint, kad komunistai vedė prieš jį slykščiausią šmeižtų kampaniją. Būdinga, kad komunistams talkininkavo ir rasteniškos krypties tautininkai, vadovaujami buvusio Vilniaus apskrities viršininko ir tautininkų veikėjo p. Kalendros. Jis tai siuntinėjo girtus provokatorius į CCF rinkimine būstinę ir atkalbinėjo tautiečius nebalsuoti už Ancevičių, nes jis esąs komunistas. Ir taip komunistai kaltino dr. Ancevičių esant fašistu, o fašistai — esant komunistu. Neveltui sakoma, kad fašizmas ir komunizmas — tai pusbroliai, ir kad jie nesivaržo jokiomis šmeižtų ir melu priemonėmis kovoję prieš demokratinį socializmą.

Reikia laukti, kad šioje rinkiminėje kampanijoje ta kova dar labiau stiprės. ...Nėra abejonės, kad ir p. Kalendra su savo rasteniškos inspiacijos tautininkais draugu Tim Buckui [komunistų kandidatui]. Bet tai tik parodo, kad visiems demokratiniams nusistatymams lietuvių reiktu visokiems būdais paremti mūsų tautietį dr. Ancevičių".

Ir čia brokliniškasis aidas skamba. Brooklyne socialistai norėjo Tarybai įpiršti veikėją, apie kurį žinojo, kad jis buvo reikalingas uždaryti Pabaltijo pasiuntinybes Washington — jiems tai atrodė menkas dalykas (kiti dalykai šiaip taip įtikino). Toronte socialistai net į Kanados parlamentą nori įpiršti "kovotoją dėl demokratijos", kovojusį už tą demokratiją po Pilsudskio ir paskui po Hitlerio sparnais... Brooklyne tokiems piršliams pasipriešinusieji tautininkai buvo išvadinti šmeižikais ir net skerdikais (paskui kaltinami, kad jie socialistus šmeižė!), Toronte tautininkai skelbiami esą... komunistams talkininkaujant fašistai!

Musės paprastai tampa nervingos rudenį. Kodėl šios musės išvadinti šmeižikais ir net skerdikais? O ne visos žuvys į tą slišką jau vasario mėnesį ta rudeninė liga susirgo?

Tarp ko kita: jeigu dr. Ancevičiui reikia propagandinės paramos, tai jo rinkiminis štabas teatreipia dėmesį į vasario 20 dienos "Tėviškės Žiburių" 3 puslapį, Al. Gimanto straipsnį, kur autorius siūlo savo patarnavi-

LIETUVOS KRONIKA

(1918. II. 16 — 1940. VI. 15)

Copyright by National Lithuanian Society of America, Inc.

Sudarė A. GERUTIS

1921 METAI

Lapkritis

4. Lietuvos vėliava plaukiojās laivas "Jūratė" audros metu išmestas į krantą ties Helsinkiu, Suomijoje.

11. Steigiamasis Seimas priėmė rezoliuciją, reikalaujamas priskirti Klaipėdos kraštą prie Lietuvos. Ta rezoliucija Klaipėdos kraštui žadama suteikti autonomiją.

11. Gen. Želigovskis paskyrė Panevėžio dvarininką Aleksandrą Meištavičių Vilniaus "provizorinės vyriausybės" pirmininku.

18. Kaune atidarytas pirmasis Lietuvos gailėstingųjų serų suvažiavimas.

19. Pradėjo eiti pareigas pirmas Amerikos Jungtinių Valstybių konsulas Kaune Mr. Clement S. Edwards.

25. Padarytas pasikėsinimas prieš inž. E. Galvanauską. Prie jo buvo padėtoji bomba jį sužeidė.

28. Vilniaus policija atvežė į širvintus ligi tol arešte laikytą adv. St. Šilingą ir perdavė Lietuvos organams.

30. Gen. Želigovskis paskelbė dekretą, pagal kurį 1922. I. 8 Vilniaus krašte renkamas seimas.

30. Gen. Želigovskis savo įpėdiniu okupuotame Vilniaus krašte paskyrė A. Meištavičių.

(—) Kauno miesto burmistru išrinktas J. Vileišis.

Gruodis

1. A. Meištavičius, perėmęs valdžią iš gen. Želigovskio, išleido į Vilniaus krašto gyventojus manifestą.

2. Ministrų Kabinetas, apsvairstęs Hymanso projektą, rado jį nepriimtina.

7. Mirė rašytoja Julija Žemaitė-Zymantienė, (gimė 1845. V. 31 Zemaičiuose, Bukantiskės dvare).

14. Laikiniai ėjęs užsienio reikalų ministro pareigas P. Klimas raštu užprotestavo Tautų Sąjungos taryboje prieš ruošiamą Vilniaus krašte plebiscitą — rinkimus į "seimą".

15. Taline prasidėjo Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Suomijos ekonominė konferencija. Lietuvai atstovavo užsienio reikalų viceministras P. Klimas ir V. Jurgutis.

15. St. Seimo delegacija su II vicepirmininku kan. J. Staugaičiu priešakyje išvyko į Suomiją užmegsti ryšių su suomių parlamentariais.

16. Rygoje įvyko Pabaltijo valstybių ir Sov. Rusijos santarinė konferencija.

17. Steigiamajame Seime ministras pirmininkas Dr. K. Klimas skaitė deklaraciją Vilniaus klausimu: 1) protestuojama prieš vienpusišką Vilniaus "seimo" rinkimus; jei tie įvyktų, nebūt Lietuvos pripažinti; 2) pareiškama, kad Vilniaus kraštas, sujungtas su Lietuva, turės vietinę ir kultūrinę tautinių mažumų autonomiją; 3) pareiškama, jog nuo Vilniaus neatsisakoma. Seimas visais balsais pritarė tai deklaracijai.

17. Vilniaus Lietuvių Laikinis Komitetas pranešė lenkų staigoms, kad lietuviai nedalyvaus Vilniaus "seimo" rinkimuose.

17. Jonavoje mirė kalbininkas Jeronimas Ralys (gimė 1876 m. Viduklės v.).

20. Dr. Juozas Purickis, jam pačiam prašant, atleistas iš užsienio reikalų ministro pareigų.

23. Išklaukus užsienio reikalų viceministro P. Klimo kalbos, St. Seimas visais balsais atmetė Hymanso projektą.

24. Nofa Tautų Sąjungos tarybos pirmininkui Lietuvos vyriausybė atmetė Hymanso projektą.

(1921 m. pabaiga. Artimiausiu laiku pradėsime spausdinti 1922 metų kroniką)

DEKOJAME DIRVOS RĖMEJAMS

Dirvai paremti skaitytojai atsiuntė šias aukas:

Bimbiris Als., Los Angeles \$2.00
Ramanas Vl. Dr., Cleveland 2.00
Jakovavičius V., Brockton 2.00
Nemickas R., Highland 2.00
Šešplaukis I., Los Angeles 2.00

mus "kiekvienam kandidatui lietuviui, nežiūrint kokios grupės ar srovės jis būtų, nežiūrint kokio laikraščio ar asmenys jį remtų, kad tik jis būtų susipratęs lietuvis".

Turbūt štabui nebus didelio vargo įtikinti Al. Gimantą, kad Frank Ancevičius yra susipratęs lietuvis, nes jis gi puikiai lietuviškai (ir proletariškai, antikomunistiškai!) kalba bei rašo, nors savo iškabą ir varšuvinius lažais nudažė.

Bet, ne visiems to pakanka. Advokatas Michelsonas Brooklyne irgi susipratęs lietuvis: ne tik jis pats, bet ir jo maži vaikai, sako, gražiai lietuviškai kalba. O ne visos žuvys į tą slišką kibo... Nėpykite, jei ir Toronte yra tokių "kytrų žuvų".

Mintis turėti lietuvių Kanados ar Jungtinių Valstybių parlamentuose labai viliojanti. Bet negi mes jau iš karto turim nusileisti į senos panos filosofiją, anot kurios — "tegu sau bus šleivas, ar kuprotas, — jeigu tik su kelnėmis, tai ir tekėsiau"...

Lesčinskas J., Detroit 2.00
Abramikas V., Chicago 2.00
Ramonas A. Dr., Chicago 1.00
Juškus Alb., Chicago 2.00
Margevičius J., Cleveland 1.00
Jokulaitis V., Cleveland 2.00
Svilas B., Detroit 2.00
Krakauskas Alf., Chicago 2.00
Petravičius A., Toronto 2.00
Matusevičius A., Kenosha 2.00
Griauzdė A., Nashua 2.00
Brazauskas J., Cleveland 2.00
Ramonas K., Chicago 2.00
Jurgėla A., Brooklyn 2.00
Aglinskas V., Toronto 2.00
Petrakis V., Toronto 2.00
Matulevičius J., Worcester 2.00
Dzidolika J., Millbury 2.00
Šosė A., Chicago 2.00
Pilkasauskas J. Mrs. Hamilton 2.00
Simonaitis B., Cicero 2.00
Patalauskas A., Detroit 2.00
Kalendra K., Toronto 2.00
Germanas K., St. Charles 2.00
Morkūnas V., Cleveland 1.00
Penikas J., Elmhurst 2.00
Budreika P., Toronto 2.00
Dautartas L., Cleveland 2.00
Skrabulytė E., Cleveland 1.00
Machulis Pr., Brooklyn 2.00
Krosniūnas S., Chicago 2.00
Puskepalaitienė L., Detroit 5.00
Šadeika Č., Detroit 2.00
Smulkaitis J. Chicago 2.00
Rekašius J., Detroit 2.00
Balceris Ed., Chicago 2.00
Sumakaris A., Cleveland 2.00
Rukšėnas A., Cleveland 2.00
Gasparaitis K., Cleveland 7.00
Aukotojams tariame nuosirdų ačiū

Patair. kaimynui
prenumeruoti
DIRVA!

GREETINGS and BEST WISHES
To All The Lithuanian People
On Your National Holiday

CHARLES P. MASTERSON

CANDIDATE FOR
COUNTY AUDITOR

Pasiruošęs ir turi patyrimą būti geru
Auditorium

REPUBLICAN PRIMARY MAY 6, 1958